



ת"פ 14256/12/22 - מדינת ישראל נגד ליג'אלם צגאי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 14256-12-22 מדינת ישראל נ' צגאי

תיק חיצוני: 6000/21

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי

מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נטע עמר

נגד

נאשם ליג'אלם צגאי ע"י ב"כ עו"ד איציק מלכא

החלטה

1. בפני טענת הנאשם להגנה מן הצדק.

לדבריו, היה על המאשימה לנקוט כלפיו הליכים משמעיים ולא הליכים פליליים, כפי שנקטו כנגד מעורבים נוספים בפרשה, וכפי שנקטו במקרים דומים ואף חמורים יותר בעניינם של אחרים.

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של בידוי ראייה בניגוד לסעיף 238 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי שירת הנאשם במשטרת ישראל כמפקד צוות ביחידת יואב. ביום 27.09.21 עצרו השוטרים את ג'יהאד בחשד לביצוע עבירת תנועה, במהלך עיכובו בוצעה בדיקה ברכב, התגלה שהרכב הורד מהכביש בעבר. הוחלט לקחת את הרכב למגרש משטרת והנאשם ושוטרים נוספים נקראו למקום.

הנאשם ביצע חיפוש ברכב במטרה להוציא ממנו חפצים יקרי ערך ככל שיימצאו.

החיפוש בוצע כאשר ג'יהאד יושב במושב הנהג. במסגרת החיפוש, פתח הנאשם את תא הכפפות וגילה שם אקדח. בשלב זה הודיע הנאשם לשוטר רועי כי מצא אקדח והורה לו לאזוק את ג'יהאד.

הנאשם שם לב שלא הפעיל את מצלמת הגוף כנדרש וכי החיפוש ומציאת האקדח לא תועדו.

לפיכך, הנחה הנאשם את רועי שלא לאזוק בשלב זה את ג'יהאד ואמר לו שיבצעו חיפוש בשנית והפעם תוך תיעוד במצלמת הגוף (להלן: "החיפוש המבויס").

לצורך ביצוע החיפוש המבויס, הפעיל הנאשם את מצלמות הגוף מבלי לתעד כי מדובר בשחזור או כי בוצע כבר חיפוש קודם, זאת באופן שהצופה בסרטון טועה לחשוב כי מדובר בחיפוש ראשוני ואוטנטי.

בשלב זה יתר השוטרים התקרבו לרכב, הפעילו מצלמות גוף ושוטר נוסף צילם באמצעות מכשיר הנייד שלו. לאחר הפעלת מצלמת הגוף החל הנאשם בביצוע החיפוש המבויס בכך שפנה לג'יהאד, הסביר לו כי רכבו יושבת ולכן עליו לקחת חפצים יקרי ערך שברכב.

בהמשך הנאשם עבר על החפצים שנמצאים במושב שליד הנהג, העביר אותם לג'יהאד ושאל אם יש בתא כפפות

עמוד 1



דבר מה. ג'יהאד לא השיב והנאשם הטיח בו כי הוא אינו רוצה לפתוח את תא הכפפות. הנאשם פתח בעצמו את תא הכפפות ברכב שבתוכו האקדח, הנאשם שאל את ג'יהאד "מה זה?", שוטר נוסף השמיע קולות פליאה וג'יהאד השיב "זה לא שלי".

התיעוד המבויס צורף לדוח הפעולה, בדוח הפעולה תיעד הנאשם כי בוצע חיפוש אחד בלבד, תוך הסתרת החיפוש הראשוני אשר לא תועד. הנאשם הנחה גם את השוטר רועי שלא לדווח בדוח הפעולה על ההתרחשות סביב החיפוש המבויס.

בעקבות הסרטונים הוגש כנגד ג'יהאד אישום פלילי, בין היתר, בעבירה של אחזקת נשק. לאחר שהוגש כתב אישום, עלה החשד ביחס לאמינות הסרטון המבויס ובעקבות הגילוי שמדובר בסרטון מבויס, הפרקליטות חזרה בה מהאישום נגד ג'יהאד בגין העבירה של אחזקת נשק.

במעשים המתוארים בדה הנאשם ראייה במטרה להטעות רשות שיפוטית בהליך שיפוטי.

3. בדיון שהתקיים ביום 20.04.23, טען ב"כ הנאשם כי מדובר באכיפה סלקטיבית ובלתי שוויונית כנגד הנאשם, אשר מבדילה בינו לבין שוטרים אחרים שהיו מעורבים בפרשה, ואשר טופלו בהליך משמעתי ולא בהליך פלילי כפי שננקט נגדו. עוד נטען כי האכיפה הפלילית מנוגדת לנוהל אשר לפיו, במקרים דומים, יש לנקוט בהליך משמעתי כנגד שוטרים ולא בהליך פלילי. ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה וכן לנייר עמדה לגבי המדיניות הנוהגת.

4. ב"כ המאשימה ציינה כי הסיבה לאבחנה בין הנאשם לבין יתר המעורבים בפרשה נעוצה בכך שהנאשם הוא המפקד של השוטרים האחרים, הוא זה שמצא את האקדח, הוא זה שהחליט לביים חיפוש נוסף, הוא זה שהנחה את השוטרים האחרים לפתוח את המצלמות במהלך החיפוש המבויס ולא לדווח בדוח הפעולה את ההתרחשות סביב התיעוד המבויס.

ב"כ המאשימה טענה שלאור חומרת העבירה, בשים לב לחלקו של הנאשם בפרשה ולמעמדו, ננקטו נגדו הליכים פליליים ולא הליכים משמעתיים ואין מדובר באכיפה סלקטיבית. לדבריה גם במקרים אחרים בנסיבות כאלו ננקטים הליכים פליליים ולא משמעתיים.

5. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי לקבל את טענת הנאשם בדבר הגנה מן הצדק.

בשים לב לשוני בחלקו של הנאשם בפרשה, לעומת חלקם של השוטרים האחרים, למעמדו במקום כמפקד צוות, להנחיות שהנחה את פקודיו בעניין, הרי שקיימת הצדקה עניינית לשוני במהות ההליכים שיש לנקוט נגדו לעומת ההליכים שננקטו כנגד המעורבים האחרים. אין מדובר בהתייחסות שונה לשווים, אלא בטיפול שונה בשל השוני בחומרת המעשים ובחלקו של כל אחד בפרשה.



6. באשר להנחיות הרלוונטיות: הוצג לעיוני מסמך שהתגבש על ידי פרקליטות המדינה שכותרתו "נייר עמדה - דיווחי כזב, שקרים בחקירה ובמשפט של שוטרים וכדומה - מדיניות מח"ש בפתחה בחקירה ובהעמדה לדין", עסקין במסמך שטרם עוגן כהנחיית פרקליט המדינה.

בעמ' 10 בנייר העמדה האמור, נעשית אבחנה מפורשת מתי ינקטו הליכי משמעת ומתי הליכים פלייט, כאשר עסקין בדיווחים כוזבים של שוטרים בשלב טרום חקירתי.

שם נקבע במפורש כי כאשר עסקין בשוטר שערך דוח פעולה ובו **שקר פוזיטיבי**, ככלל תיפתח חקירה פלילית.

7. בענייננו, אין מדובר במי שלא כתב דוח פעולה על אירוע מסוים, כפי שטען ב"כ הנאשם, אלא, ככל ויוכח הנטען בכתב האישום, מיוחסת לנאשם יצירת ראיה, קרי ביצוע חיפוש מבויס, לאחר שהנאשם כבר מצא קודם לכן את האקדח ברכבו של גיהאד, תוך הצגת מצג שווא, לפיו האקדח התגלה לראשונה במהלך החיפוש המבויס. לטעמי, על פי המתואר בכתב האישום, עסקין בשקר פוזיטיבי שעומד בקריטריונים שנקבעו בנייר העמדה לפתיחת הליך פלילי, ואין עסקין בהחסרת פרט מתוך אירוע, או אי כתיבת דוח פעולה, שיכול ויצדיקו הסתפקות בהליך משמעת.

8. עיינתי בפסיקה אליה הופנית.

אכן תיק 8/20 אשר נדון בבית משפט משמעתי הוא תיק מאוד חמור. שם נדון עניינו של שוטר תנועה שרשם 2 דוחות תנועה, בשני מועדים שונים, לשני נהגים שונים, ויחס להם עבירה של אי ציות לרמזור אדום, בודעו שהדוחות אינם משקפים את אשר התרחש.

לטעמי מדובר באירוע מאוד חמור, אשר מעבר לפגיעה בנהגים שנפלו קורבן למעשיו הרי שמדובר בפגיעה בצורה קשה וחמורה בתדמית המשטרה וביכולתו של בית המשפט לסמוך על עבודת שוטרי התנועה. איני יודעת מה היו השיקולים להסתפק שם בהליך מנהלי ולא הליך פלילי. אין ספק שעסקין בשקר פוזיטיבי שהוביל להגשת דוחות כוזבים כנגד שני נהגים, ועל פי נייר העמדה שהוצג, על פי המדיניות שהתגבשה, אילו האירוע היה מתרחש היום, יש להניח שהיו נוקטים הליך פלילי ולא מנהלי.

כך או כך, גם אם ניתן למצוא מקרים בעבר, ואולי גם חמורים יותר, אשר נקטו בהם הליכים משמעתיים ולא פלייט, הרי שהאכיפה בעניינו של הנאשם שבפני, היא בהתאם למדיניות שהתגבשה ואין מדובר באכיפה שרירותית, או מפלה.

9. לאור האמור, לא מצאתי כי קמה לנאשם הגנה מן הצדק, ולא מצאתי הצדקה לבטל את כתב האישום.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ג, 30 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

